

РЕШЕНИЕ

№ 13478

гр. София, 06.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 04.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **13553** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 259, ал. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/ във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Ц. Р. С., действащ със съгласието на своята майка и законен представител Е. Я. С., чрез адв. Л., против Заповед № 423/17.11.2025 г. на директора на 78 СУ „Х. С.“. Иска се отмяната ѝ като незаконосъобразна.

В ОСЗ жалбоподателят се представлява от адв. Л., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения и допълнително изложени доводи в съдебно заседание. Претендират се разности по представен списък. Представени са писмени бележки.

Ответникът – директорът на 78 СУ „Х. С.“, в писмен отговор от 26.01.2026 г., подаден чрез адв. Н., оспорва жалбата.

В ОСЗ ответникът се представлява от адв. К., която поддържа оспорването на жалбата. Представени са писмени бележки.

В ОСЗ Дирекция „Социално подпомагане“ /ДСП/ Л. не изпраща представител. ДСП Л. чрез директора ѝ в Писмо от 26.02.2026 г. /л. 193/ посочва, че е проведена социално консултативна работа с детето Ц. С. по повод постъпило уведомително писмо от 78 СУ „Х. С.“ през месец октомври 2025 г. Във връзка с получената за делото призовка майката отказва да съдейства на ДСП Л. за изготвяне на социален доклад.

Административен съд София град, след като обсъди направените с жалбата оплаквания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл. 144 АПК, и служебно, на

основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

По делото не е спорно, че Ц. Р. С. е ученик в IX Б клас на 78 СУ „Х. С.“ през учебната 2025 г.- 2026 г.

На 26.09.2025 г. е съставен доклад с вх. № 270/ 26.09.2025 г. от зам. директора на 78 СУ „Х. С.“ С. Н. /л. 60/. В доклада е посочено, че Ц. С. имал недопустимо цинично поведение спрямо учителя И. П., на което зам. директорът е пряк свидетел. След края на последния учебен час учениците от IX Б клас изчаквали класния ръководител да им върне мобилните устройства. И. П. отбелязала, че Ц. С. имал втори телефон в себе си. След този коментар се нахвърлил с обидни и непристойни думи срещу преподавателя в присъствието на много ученици във фойето. Посочено е, че ученикът системно не спазва правилата в училище и демонстрира чувство за безнаказаност.

Изготвен е и доклад с вх. № 276/29.09.2025 г. от И. М., учител по физическо възпитание /л. 61/. В него е посочено, че на 26.09.2026 г. след приключване на последния учебен час М. е станала свидетел как Ц. С. крещи срещу С. Н. с обидни и непристойни думи в присъствието на много ученици. Ц. С. е бил ядосан, защото трябвало да изчака, за да му върнат телефона.

Съставен е доклад с вх. № 368/07.10.2025 г. /л. 62/ от С. Г.- К., учител по химия и опазване на околната среда. Посочено е, че на 05.10.2026 г. по време на час по химия и опазване на околната среда Ц. С. използва мобилния си телефон. След направена забележка и покана да предаде устройството ученикът категорично отказал.

На 20.10.2025 г. е изготвена докладна записка с вх. № 612 от А. П.- С., класен ръководител на IX Б клас /л.63/. Посочено е, че във връзка с допуснати 6,5 отсъствия по неуважителни причини, от които 5,5 от закъснения, 5 забележки на Ц. С. и доклади с вх. № 270/26.09.2025 г., № 276/29.09.2025 г. и № 368/07.10.2025 г., е налице нарушение на чл. 172, ал. 1, т. 1, т. 3, т. 9, т. 10, т. 11 и т. 12 ЗПУО и чл. 99, ал. 1, т. 1, т. 3, т. 8, т. 9, т. 10, т. 11, т. 18, т. 19, т. 20, т. 21 и т. 22 от Правилника за дейността на училището. След обсъждане на проблемното поведение от между ученика и класния ръководител се предлага на Ц. С. да бъде наложена санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“.

С писмо с изх. № 96/20.10.2025 г. /л. 64/, връчено на 21.10.2025 г., майката на ученика Е. С. е уведомена за откритата процедура по налагане на санкция във връзка с допуснати 6,5 отсъствия по неуважителни причини, от които 5,5 от закъснения, 5 забележки и доклади с вх. № 270/26.09.2025 г., № 276/29.09.2025 г. и № 368/07.10.2025 г., явяващи се нарушение на чл. 99, ал. 1, т. 1, т. 3, т. 8, т. 9, т. 10, т. 11, т. 18, т. 19, т. 20, т. 21 и т. 22 от Правилника за дейността на училището. Посочено е, че майката има право да участва в процедурата, като се яви на среща по изясняване на фактите и обстоятелствата.

На 21.10.2025 г. от А. П.- И., зам. директор на 78 СУ „Х. С.“, е изготвен доклад с вх. № 632 /л. 65/. В доклада е посочено, че на 21.10.2025 г. А. П.- И. е имала по програма с VIII Б клас час по спортни дейности- волейбол. В същото време IX Б клас също имали час по спортни дейности-волейбол с преподавател Р. М.. Г-н М. бил извел класа на спортните площадки. Излизайки от салона, А. П.- И. е видяла Ц. С. да стои на пейката в салона с негов съученик, като жалбоподателят е ползвал мобилен телефон. На поканата да го предаде Ц. С. е отговорил „Т'ва нема как да стане. Ти коя беше, че не си спомням, ма?“. На въпроса защо държи такъв тон, ученикът е отговорил „Щото мога да си го позволя. Щото аз съм Ц. С., брат на И. С.“. В този момент учителят Р. М. се е върнал в салона и е подканил момчетата да излязат при клас на спортните площадки. Отговорът на Ц. С. бил „Ти ли ще ми купуваш лекарства като се разболея, бе?“. За случая на ученика е отразена забележка в дневника. В доклада е посочено още, че на 10.10.2025 г. зам. директорът е присъствала на среща между класния ръководител, учители,

преподаващи на IX Б клас, и Ц. и майка му. Ученикът е обещал, че ще се промени в положителна насока, но счита, че това е било бързо забравено. Изразено е мнение, че Ц. С. за пореден път нарушава правилата в училище, държи се нагло и нахално и демонстрира чувство за безнаказаност.

На 21.10.2025 г. е проведена среща по реда на чл. 204, ал. 3 и ал. 4 ЗПУО между класния ръководител, зам. директора С. Н. и зам. директора А. П.- И. и майката на ученика Е. С., за която е изготвен Протокол № 003 /л. 67/. Класният ръководител е изразил мнение, че дава срок до следващия съвет /м.ноември/ Ц. „да се осъзнае и да почне да спазва правилата“. Майката е изразила мнение, че ще вземе по-строги мерки от предишните, като тя и баща му ще проведат разговори с детето. Зам. директорът С. Н. е изразила мнение, че майката съжалева и се е извинила за поведението на сина си, който не е дошъл на срещата. Майката е обещала да съдейства и да вземе необходимите мерки. Зам. директорът А. П.- И. е изразила мнение, че Е. С. иска детето да посещава училищния педагог.

С Писмо изх. № 112/22.10.2025 г. на директора на училището /л. 69/ ДСП Л., отдел „Закрила на детето“ са уведомени за докладна записка № 612/20.10.2025 г. на класния ръководител и предложението за налагане на санкция поради съзнателно повтарящо се поведение, което застрашава в голяма степен психичното здраве на учениците и служителите на 78 СУ „Х. С.“.

С молба с вх. № 662/23.10.2025 г. от Т. Г., ученичка от VIII Б клас, е поискала от директора на 78 СУ „Х. С.“ да вземе мерки във връзка с инцидент от 22.10.2025 г. /л. 70/. В молбата е посочено, че на 22.10.2025 г. ученици от IX Б клас са застанали на вратата на кабинета по математика с метла и не са позволили на никой да влезе или да излезе. В кабинета са били още Д. В., С. Г., Т. Т. и В. В.. Ц. С. е казал, че за да излязат учениците, трябва да му дадат пари. С. е платил и с Т. ги пуснали да излязат, В. също успяла да излезе. След като отново отказали да му дадат пари, Ц. е пуснал останалите момичета с коментар, че „трябва да му платят в натура, която зависи от килограмите“. При излизане Т. Г. е усетила удар по главата с метлата.

До директора на 78 СУ „Х. С.“ е подадена и жалба с вх. № 663/23.10.2025 г. от Д. С. В. /л. 72/, също ученичка от VIII Б клас. Посочено е, че на 22.10.2025 г. група от няколко ученика от IX Б клас е попречила на намиращите се в кабинета по математика ученици от VIII Б клас Т. Г., С. Г., Т. Т. и В. В. да излязат като блокирали вратата с метла. Пуснали само В., като според жалбоподателката това се дължи на обстоятелството, че ученичката е със СОП. Ученикът от IX Б Ц. С. заявил, че за да ги пуснат от кабинета, трябва да дадат пари. С. е дал пари и са ги освободили с Т.. Въпреки молбите, останалите две момичета не са пуснати да излязат. Ц. С. е направил коментар, че трябва да патят данък в натура, който зависи от килограмите. Коментарът силно засегнал Т..

На 23.10.2025 г. е проведена среща с майката Е. С. с класния ръководител и училищния психолог. Изготвен е протокол /л. 73/, в който е посочено, че са обсъждани проблемното поведение от последните два дни. Отбелязано е, че Ц. също е присъствал на срещата. Майката смята, че проблемът е на целия клас. Договорени са насоки за работа. Със заявление с вх. № 697/23.10.2025 г. /л.74/ майката Е. С. е дала съгласие синът ѝ да бъде включен в група за обща подкрепа на личностното развитие за работа с психолог. Изготвен е план за обща подкрепа на ученика /л. 75/.

С писмо с вх. № 936/13.11.2026 г. /л. 77/ директорът на АСП е уведомил директорът на 78 СУ „Х. С.“, че е проведена социално-консултативна работа с Е. С. и синът ѝ Ц. С.. В срещата ученикът категорично е отрекъл да е проявявал арогантно поведение към учителите и своите съученици. Същевременно е признал, че се е случвало да говори на учителите си в неучтива

форма на „Ти“, като допълва, че и другите му съученици го правят. Поради това детето е консултирано, че е неуважително да разговаря с учителите си на неформален език, както и за задълженията му да спазва вътрешния правилник на училището. В писмото е посочено, че майката счита, че детето ѝ е нарочено и винаги когато част от класа има лошо поведение, се повдигат оплаквания и забележки, тъй като дружи с тях. По нейни данни, когато детето ѝ не се е държало правилно, тя е взимала мерки. Майката е отказала да ползва социална услуга психолог чрез ОЗД, тъй като синът ѝ има изградена доверителна връзка с училищния психолог. Твърди, че Ц. не е създавал проблеми досега.

На 13.11.2025 г. е проведено заседание на Педагогическия съвет /ПС/ на 78 СУ „Х. С.“, като т. 1 от дневния ред е доклад на класните ръководители за налагане на санкции на учениците от училището. Изготвен е препис извлечение от протокол № 1/13.11.2025 г. /л. 79/.

Класният ръководител на Ц. С. А. С. е предложила на ученика да бъде наложена санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“. Информирала е ПС, че процедурата е проведена стриктно и всички институции са информирани. Класният ръководител е посочил, че Ц. С. е коригирал поведението си в последните дни. Преподавателите на IX Б клас: М. Е.- учител по БЕЛ, М.- учител по руски език, Б. К.- учител по английски език, Р. К.- учител по география и икономика, и Ц. С.- учител по технологии, са счели, че е налице позитивна промяна в поведението на ученика.

Учителят по ХООС С. Г.- К. е посочила, че временното му смирение не може да оправдае предходните му системни прояви на арогантно поведение и грубо отношение към учители, представители на ръководството и ученици от различните класове от училището.

Учителят по ФВС Р. М. се изказал, че по негови наблюдения Ц. С. е със свободно поведение и системно проявява неуважение към околните.

Учителят по биология и здравно образование Н. Д. е отбелязала, че Ц. С. постоянно отказва да предаде телефона си в началото на учебните часове и дори си позволява, когато телефонът му е взет, да си го върне обратно без позволение на учителя.

Зам. директорът А. П.- И. е докладвала за изключително обидно и арогантно поведение на Ц. С. спрямо нея. При проведените срещи с майката и ученика последният не е изразил съжаление за своите прояви.

Зам.директорът С. Н. е докладвала за грубо отношение на Цветна С. към преподавателя И. П.. Предложила е на ученика да бъде наложена най-тежката санкция, а именно „преместване в друго училище“.

Училищният педагог М. М. е информирала, че от три седмици Цветна С. получава психологическа подкрепа. Изразила е мнение, че ученикът може да се промени в положителна посока, ако му се гласува доверие и има достатъчно време за въздействие върху поведението му от нейна страна. Според нея върху характера му силно влияние оказва семейната среда и затова той е с нагласата, че всички околни го приемат за лош. Вижда потенциал за подобрене в Ц..

А. М., учител по физика и астрономия, е посочила, че Ц. С. има прояви на грубо отношение и арогантно поведение още от прогимназиалния етап на своето обучение. Счита, че следва да се прояви строгост за подобни нарушения.

Зам. директорът А. П.- И. е запознала присъстващите с писмото от АСП. Изложила е информация за случай от 12.11.2025 г., когато преди началото на учебните часове Ц. С. е проявил унизително отношение към ученици от 6 клас, като ги е наплюл.

Класният ръководител А. С. е посочила, че Ц. С. е отрекъл за това при направена среща между него и шестокласниците, но им се е извинил.

Зам. директорът А. П.-И. е информирала присъстващите за случая с учениците от VIII Б

клас.

Проведено е гласуване, като за предложението за налагане на санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“ присъстващите са гласували 18 гласа „за“, 1 глас „въздържал се“ и 45 гласа „против“. ПС е отхвърлил предложението.

За предложението за налагане на санкция „Преместване в друго училище“ присъстващите са гласували 45 гласа „за“, 2 гласа „въздържал се“ и 17 гласа „против“. По т. 1 от дневния ред е взето решение да се предложи на директора на 78 СУ „Х. С.“ да наложи на ученика Ц. С. санкция „Преместване в друго училище“.

На 17. 11. 2025 г. е издадена обжалваната в настоящото производство заповед /л. 82/, с която на основание чл. 259, ал. 1 ЗПУО, чл. 31, ал. 1, т. 2 от Наредба № 15 от 22.07.2019 г. за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти, във връзка с чл. 203, ал. 1 и чл. 199, ал. 1, т. 3 ЗПУО, чл. 68, ал. 1 във връзка с чл. 58 от Наредба за приобщаващото образование, чл. 125, ал. 1, т. 2, т. 3, т. 6 и т. 12 от Правилника за дейността на 78 СУ „Х. С.“, по предложение на Педагогическия съвет (протокол №1/13.11.2025 г.), директорът на 78 СУ „Х. С.“ е наложил на Ц. Р. С., ученик от IX Б клас за учебната 2025/2026 г., санкция „преместване в друго училище“.

Посочено е, че санкцията е наложена за неизпълнение на задълженията на ученика, определени в ЗПУО, нормативните актове по неговото прилагане и Правилника за дейността на училището /ПДУ/, изразяващо се в следните допуснати провинения: психически тормоз над съученици и учители, изразяващи се в обиди, вербална агресия (псуване), съзнателно повтарящо се проблемно поведение, което застрашава в голяма степен психичното здраве на ученици и служители в 78 СУ „Х. С.“, непристойно поведение към учители- арогантно поведение, грубо отношение, които се явяват нарушение на ПДУ- чл. 125, ал. 1, т. 2, т. 3, т. 6 и т. 12. Санкцията е за срок до края на учебната 2025/2026 г. Указано е, че за срока на санкцията с ученика да бъдат провеждани дейности за превенция и преодоляване на проблемното поведение от страна на класния ръководител, училищен психолог и учители на ученика- консултации с психолог и участие в дейности в полза на класа или училището. Заповедта е връчена на майката Е. С. на 19.11.2025 г. /л. 83/. Саморъчно е отбелязано, че родителят не е получил Протокол от училищния съвет. Заповедта е връчена и на ученика – л. 84.

От директора на 78 СУ „Х. С.“ на 20.11.2025 г. е изпратен е доклад до началника на Регионално управление на образованието /Р./ С. град /л. 85/.

Срещу заповедта на 21.11.2025 г. от Е. С. са подадени жалби до директора на 78 СУ „Х. С.“ /л. 14, л. 24/, до началника на Р. /л. 15, л. 25, л. 26/ и до министъра на образованието /л. 16, л. 22/.

На 25.11.2025 г. е изготвен доклад с вх. № 1064 /л. 87/ от учителите по ФВС Р. М. и А. К.. В доклада е посочено, че на 25.11.2025 г. в час по ФВС на IX Б клас по време на игра Ц. С. е изритал топката, като при направена забележка е показал неприлични жестове на преподавателите. Ползвал е мобилен телефон и е отказал да го предаде.

Със заповед № РД03-472/27.11.2025 г. на началника на Р. / л. 28/ е наредено да бъде извършена проверка до 05.12.2025 г. на 78 СУ „Х. С.“ във връзка с подадената от Е. С. жалба.

За проверката е съставен КП изх. № РУО1-42338/05.12.2025 г. вх. № 1181/05.12.2025 г. от ст. експерт по О. и гл. юрисконсулт в Р. С. град /л. 31/. От протокола е видно, че жалбата до министъра на образованието е насочена по

компетентност до Р. С. град с писмо с № 0522-1173/25.11.2025 г. След проведени разговори с педагогическите специалисти и документацията по случая проверката е установила, че се потвърждава извършването на непристойно поведение към учители от ученика, майката е уведомена за откритата процедура по налагане на санкция, предоставена ѝ е възможност за участие, с ученика са проведени срещи с психолог. В проведените разговори в хода на проверката педагозите са съобщили, че поведението на Ц. С. не се е променило и това е довело на ПС да бъде направено друго предложение за наказание, различно от това на класния ръководител.

Изготвен е доклад № РУО1-43039/10.12.2025 г. на началника на Р. С. град / л. 29/ до директора на дирекция „Организация и контрол“ при МОН и доклад от 09.12.2025 г. на началника на Р. С. град до майката на Ц. С. /л. 30/.

Издадена е Заповед № РД03-503/16.12.2025 г. на началник на Р. С. град, с която е наредено Ц. Р. С. да продължи обучението си до края на учебната 2025 г.- 2026 г. в IX клас, паралелка „А“, профил „Софтуерни и хардуерни науки“, с първи чужд език- английски език, и втори чужд език- руски език, на 26 СУ „Й. Й.“, считано от началото на втория учебен срок на 2025 г.- 2026 г. /л. 13, л. 92/. Тази заповед е отменена със Заповед № РД03-520/30.12.2025 г. на началник на Р. С. град /л. 94/.

За изясняване на делото от фактическа страна с разпитани свидетелите Е. С., Г. С., С. Н. и А. П.- И..

Е. С., майка и законен представител на жалбоподателя, описва Ц. като дете, което не се примирява с несправедливостта, и което държи да бъде изслушано и да бъде чуто неговото мнение. Посочва, че синът ѝ е претърпял инцидент на 30.10.2025 г. в 21:00 часа на площи, прилежащи към училището. Бил е напръскан с лютив спрей от негов съученик, като за случая е подадена жалба в полицията.

Класният ръководител я е уведомил по телефона за началото на процедурата по налагане на санкция на 20.10.2025 г. На срещата са присъствали свидетелката С., класният ръководител, директорът на училището г-жа Г., двамата зам.-директора на училището, преподавателят по география г-н К., преподавателят по химия г-жа С. Г. и още две учителки. На срещата е изтъкнато, че Ц. има недопустимо поведение в училище, че има разлика между Ц. и по-големия му брат И., който е учил в това училище. На срещата майката е запозната с инцидент, на който зам. директорът Н. е станала свидетел. След последния час, когато децата, изчаквайки във фойето пред директорския или учителския кабинет да си получат телефоните, е имало размяна на реплики между Ц. и госпожата по английски език П., която не е преподавател на Ц., а е бивш класен ръководител на по-големия ѝ син И.. Ц. е обвинен за недопустимо поведение в училище, но не е било обяснено с конкретни думи и реплики в какво се изразява поведението му. Е. С. стигнала до извода, че госпожата по английски език е минавала по коридора, където децата са изчаквали

да си получат телефоните, и е казала на Ц. „А ето го и Ц., който ходи с два телефона на училище, от който нищо не става, нищо не става и от брат му“. Майката твърди, че Ц. няма два телефона.

На срещата преподавателят по ХООС С. Г. е уведомила за забележка в „Школо“, с която Е. С. била запозната, че Ц. ползва телефон в час. След случая майката помолила синът ѝ да бъде преместен до друго дете. В часа по ХООС Ц. е седял с негов съученик Н., който вече не е в това училище. За инцидента майката твърди, че телефонът всъщност е на Н., който е гледал клипче, и при идването на учителя е оставил телефона в скута на Ц.. Ц. е решил, че няма да предаде телефона и е поел вината. След като синът ѝ е преместен до друго дете, е нямало повече инциденти.

Свидетелят твърди, че директно са ѝ връчили заповедта за наказание. Протоколи и докладни не са ѝ връчвани и не са ѝ давани за сведение. Твърди, че по нейно настояване синът ѝ е посетил училищния психолог. Никой в училище не ѝ е препоръчал Ц. да посещава психолог, нито друга мярка за подпомагане. Първата среща при психолог в училището е била за уточнение как Ц. ще посещава психолог. На тази среща са присъствали тя, Ц., класният ръководител г-жа С., зам.-директорът г-жа П. и психологът. Майката не знае името на психолога. Твърди, че общува със сина си.

За инцидента с наплюването на ученици от 6 клас майката е уведомена от класния ръководител г-жа С.. Според С. в коридора, придвижвайки се от един кабинет в друг, двама съученици на Ц. плюят по сина ѝ в гръб и след като той се отмества, част от плюнките попадат върху насрещно идващи две момичета от 6 клас.

За друг инцидент е била информирана по време на срещата с психоложката от зам.-директора г-жа П., която твърдяла, че има постъпили 25 броя жалби в канцеларията срещу сина ѝ от ученички от 8 клас. Впоследствие станало ясно, че жалбите срещу не са били 25. Обяснено е, че след прегледани камери в училището, Ц. не е бил замесен в инцидента с момичетата от 8 Б клас, които са подали жалби.

Е. С. разяснява, че сутрин в първия учебен час, учениците оставят телефоните в обособена за тях кутия, която е на бюрото на преподавателя. След часа тази кутия се занася в канцелария или в учителска стая. Децата си получават телефоните като учителят от последния час отива с тях, взима кутията с телефоните и им ги предава. Тогава настъпвала голяма суматоха. Ц. си получил телефона два пъти със спукан протектор и един път със счупен дисплей. Имало дни, в които програмата на класа се сменяла, а и синът ѝ нямало как да разбере. Имало е случай, в който целият клас е стоял в един кабинет, но се е оказало, че са имали по заместване в друг кабинет с друг преподавател и всички ученици са получили отсъствия, които родителите са извинили. Ц. имал неизвинени отсъствия. Това се дължало на кратките междучасия, децата оставали да си доядат в коридора и след

това влизали в час. Други отсъствия се получавали, тъй като в класа имало още едно момче, което се казва Ц., и ставало объркване. Синът ѝ получил отсъствие докато реално е бил в час, което впоследствие е извинено. Е. С. посочва, че със сина си е обсъдила поведението му по повод санкцията по процедурата, случая с г-жа П., случая с телефона и случая с плюнките с момичетата. Относно счупения дисплей на телефона майката не е подавала оплакване до ръководството на училището.

От показанията на свидетеля Г. С. се установява, че нейният син Б. е съученик на Ц.. Синът ѝ е имал няколко инцидента в училище, в които Ц. му се е притекъл на помощ и го е защитил. Имало е инцидент, в който друго момче счупило очилата на сина ѝ. Само Ц. е разказал какво се е случило. Съучениците му считали, че ще бъде наказан заради другия ученик, който е ударил Б. и е счупил очилата му. Синът ѝ и Ц. винаги помагали на техен съученик със СОП. Б. ѝ е разказвал как Ц. реагирал импулсивно и понякога не съобразявал реакциите си. Свидетелката е организираща онлайн подписка в защита на Ц..

Според свидетелката С. Н., зам. директор в 78 СУ „Х. С.“ и преподавател по английски език, Ц. С. е ученик, който не обича да спазва правилата, системно използва мобилни устройства в час и се държи арогантно с преподавателите. Станала е пряк свидетел на ситуацията, когато преподавателят по английски език е трябвало да върне телефоните на учениците след последния час. Ц. е бил нетърпелив и тя му е казала „Х. престани, без това видях, че имаш втори телефон“. Тогава ученикът е избухнал с ярост и е започнал да се държи непристойно с колегата.

Според свидетелката Ц. не разрешавал да му се взема мобилното устройство и давал лош пример на всички останалите. Имало е случай, когато свидетелката е в час, чува крещене в коридора и когато излиза от кабинета да види какво се случва и кой крещи, вижда, че това е Ц.. Разказва за сигнал, подаден от ученички от 8 клас, които Ц. не е пуснал да излязат от кабинета и им е искал такса. Смята, че ученикът демонстрира чувство за безнаказаност, казвал е „Нищо не може да ми направите“, „Ти коя беше, ма?“. Имало е ситуации, в които Ц. е показвал средни пръсти, неприлични жестове, когато му се поиска устройството или когато му се направи някаква забележка. Посочва, че не за всяко нещо е написан доклад, но както личало от забележките в електронния дневник, Ц. се държал по този начин. За всички случаи на проблемно поведение на Ц. не са съставени докладни записки, защото било ежедневие. Свидетелката заявява, че след проведените срещи с ученика и майката, която е оказала съдействие, Ц. е ходел след нея и издавал звуци.

Според свидетелката А. П.- И., зам. директор в 78 СУ „Х. С.“ и преподавател по ФВС, Ц. С. доста често нарушавал правилата в училище, което се изразявало в ползване на мобилен телефон, обидни и нецензурни думи към съученици и учители. Демонстрирал чувство на безнаказаност и безпардонно

отношение към съученици и учители. Свидетелката е присъствала на инцидент, при който в час по физическо във физкултурния салон видяла Ц. да ползва мобилно устройство, направила му забележка, а той ѝ казал „Ти коя беше, че не мога да се сетя, ма“. Свидетелката имала оплаквания от поведението на Ц. и от учители, и от ученици. Имало случай с две ученички, на които Ц. не бил позволил да излязат от кабинета. Поискал им пари, за да ги пусне или ако нямат пари, да платят в натура. Свидетелката лично е чувала ученикът да обижда и псува, когато са съвпадали часовете, които тя водела по физическо възпитание, и тези на Ц.. Ц. имал абсолютно невъздържано поведение, псувал и обиждал съотборници и противникови играчи. Свидетелката е запозната, че ученикът е посещавал психолог. Многократно били провеждани разговори с Ц. в присъствието на директор, зам.-директор, класен ръководител. След всички проведени срещи забелязала минимална промяна в поведението на Ц., започнал да поздравява учтиво. Свидетелката лично е видяла нецензурен жест от Ц. зад гърба на директора на училището г-жа Г..

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена от непълнолетно лице с правен интерес от оспорването, действащо със съгласието на своята майка и законен представител. Първоначално заповедта е оспорена по административен ред пред министъра на образованието и началника Р. С. град. Жалбата до министъра на образованието е насочена към Р. С. град като последният се е произнесъл с писмо от 09.12.2025 г. /л. 30/ до майката Е. С.. С писмото е прието, че „посочените мотиви в заповедта на директора за налагане на санкция се потвърждават“. Въпреки липсата на изричен диспозитив, с писмото по същество подадената до по-горестоящия адм.орган жалба се отхвърля. Жалбата до съда е подадена на 23.12.2025 г. и с оглед посоченото е срещу подлежащ на оспорване акт по чл. 145, ал. 2, т. 1 АПК и в срока по чл. 149, ал. 3 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Заповедта е издадена след предложение на ПС от компетентен орган при условията на заместване- арг. чл. 203, ал. 1 ЗПУО и заповед № 328/22.10.2025 г. /л. 78/. Не се споделят доводите в жалбата, че заповедта е издадена от некомпетентен орган. Тъй като директорът Д. Г. е ползвала платен годишен отпуск за периода 07.11.2025 г. – до 17.11.2025 г., същата е била замествана от зам. директора А. П.- И. по силата на заповед № 328/22.10.2025 г. Съгласно ТР № 4/22.04.2004 г. по тълк.д. № 4/2002 г. на ВАС, „заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период

заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган“.

Установената форма за издаване на оспорения акт е спазена. Фактическите и правни основания за издаване на заповедта се съдържат в нея и в адм. преписка. Съгласно установената задължителна съдебна практика, която е неизменна /ТР №16/1975 г. ОСГК на ВС/, мотивите на административния акт могат да се съдържат и в други документи, издадени в хода на производството. Такива са доклад с вх. № 270/ 26.09.2025 г. от зам. директора на 78 СУ „Х. С.“ С. Н., доклад с вх. № 276/29.09.2025 г. от И. М., учител по физическо възпитание, доклад с вх. № 368/07.10.2025 г. от С. Г.- К., учител по химия и опазване на околната среда, доклад с вх. № 632/21.10.2025 г. от А. П.- И., зам. директор на 78 СУ „Х. С.“, молба с вх. № 662/23.10.2025 г. от Т. Г., ученичка от VIII Б клас, жалба с вх. № 663/23.10.2025 г. от Д. С. В., ученичка от VIII Б клас, Протокол № 1/13.11.2025 г. на ПС на 78 СУ „Х. С.“. Документите са съставени до датата на издаване на оспорената заповед и следва да бъдат взети предвид при преценката за законосъобразност на акта с оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 1 АПК.

Съдът счита, че при издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазено е изискването на чл. 204, ал. 1 ЗПУО- за откриване на процедурата по налагане на санкция до майката на ученика е изпратено е уведомително писмо, връчването на което е удостоверено с положен подпис от Е. С. – л. 64. Уведомена е и ДСП ОЗД Л. – л. 69. Проведена е среща с родителя на ученика на 21.10.2025 г.- л. 67. На 23.10.2025 г. в съответствие с чл. 204, ал. 3 и ал. 4 ЗПУО е проведена среща с родителя, класния ръководител и детето в присъствието на психолог – л. 73. Проведено е заседание на ПС и именно по негово решение, след проведено гласуване, е предложено на директора на 78 СУ „Х. С.“ да наложи санкция на Ц. С. „преместване в друго училище“, както е предвидено в чл. 203, ал. 1 ЗПУО. Санкцията е наложена за определен срок в съответствие с чл. 202, ал. 1 и ал. 2 ЗПУО. Осигурени са дейности за превенция и преодоляване на проблемно поведение, както предвижда чл. 199, ал. 5 ЗПУО. Твърденията на майката на Ц. С., че издадените в хода на адм. производство документи не са ѝ връчвани, не обосновава наличие на допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като с оглед свидетелските ѝ показания е била запозната със описаните в тях случаи. Освен това разполага с възможност да направи възражения в хода на съдебното производство, което е и сторено.

Съдът намира и че при издаване на заповедта е спазен материалният закон. Съгласно чл. 200, ал. 4 ЗПУО, санкциите "преместване в друго училище" и "преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение" се налагат за тежки или системни нарушения. От събраните с адм. преписка доказателства, както и от показанията на разпитаните свидетели, съдът счита, че са налице тежки и

системни нарушения на установения в училището ред от жалбоподателя. В тази връзка по отношение на свидетелските показания на свидетелката Е. С. съдът следва да отбележи, че ги кредитира доколкото майката е запозната с възникнали проблемни ситуации в училище, но счита, че представляват лична интерпретация за събития, които родителят не е възприел пряко. По отношение на случая с Т. П. и Д. В. от VIII Б клас съдът не кредитира показанията на свидетелката, че е отречено участието на сина ѝ в инцидента, доколкото в жалбите на пострадалите ученички е посочено, че Ц. С. е сред учениците, които са не са разрешавали да излязат от кабинета, и именно той им е искал пари и е отправял язвителни коментари. Съдът не кредитира и показанията относно наплюването на ученици от VI клас, като с оглед липсата на писмени доказателства за случилото се, съдът няма да коментира инцидента. Останалите свидетелски показания съдът кредитира изцяло.

Установи се по делото, че ученикът има 6,5 отсъствия по неуважителни причини и 5 забележки, псува и показва обидни жестове на учителите си, говори им неуважително, ползва телефон в час, иска пари и отправя неприемливи коментари и искания към ученици в училището. Изброените представляват нарушения на чл. 99, ал. 1, т. 1, т. 3, т. 11, т. 17 и т. 19 от ПДУ, както и неспазване на чл. 99, ал. 8, т. 4, т. 5, т. 14, т. 18, т. 19 на ПДУ. Според чл. 172, ал. 1 ЗПУО учениците имат задължение: т. 1 да присъстват и да участват в учебните часове и занимания; т. 2 да зачитат правата, честта и достойнството на другите, както и да не прилагат физическо и психическо насилие; т. 10 да спазват правилника за дейността на институцията; т. 11. да не възпрепятстват със своето поведение и постъпки нормалното протичане на учебните часове; т. 12. да не използват мобилните си телефони по време на учебните часове. Съдът счита, че всеки ученик следва да е запознат със задълженията си. Задълженията на един ученик да не псува и обижда учители и съученици, да не показва неприлични жестове и да не се държи арогантно, да внимава и да не ползва мобилни устройства в учебен час, да не изнудва за пари съучениците си – тези задължения са всъщност основни принципи на базово възпитание, и знанието и представата за тях е достъпна за учениците, без да е нужно да се запознават с нормативни източници.

В хода на вече открита на 20.10.2025 г. процедура по налагане на санкция, жалбоподателят е продължил да има недопустимо поведение- ползвал е мобилен телефон в час по спортни дейности- волейбол, говорил е неуважително с преподавателя и със зам. директора, задържал е ученици от по-малък клас в учебна стая против волята им, взел им е пари и ги е обиждал. Правилно с оглед тежестта и броя на нарушенията на Ц. С. е наложена санкцията „преместване в друго училище“. Следва да се отбележи и че след издаване на заповедта и посещенията при училищния психолог, недопустимото поведение на жалбоподателя е продължило- на 25.11.2025 г. отново е показвал неприлични жестове на преподаватели и е ползвал мобилен телефон в час.

Заповедта съответства и на целта на закона. Съдът констатира, че оспорената заповед няма допуснато предварително изпълнение, а по силата на чл. 166 ал. 1 АПК самото обжалване спира изпълнението на акта. Поради това и към настоящия момент жалбоподателят е ученик на 78 СУ „Х. С.“. С оглед срочността на санкцията- до края на учебната 2025 г.- 2026 г., и възможността за касационно обжалване е силно вероятно заповедта изобщо да не породи реално действие. Отмяната ѝ единствено би засилила вече формираното у ученика усещане за липса на последствия при недопустимо поведение. Тъй като жалбоподателят продължава да е ученик на 78 СУ „Х. С.“, няма и пречка да продължава да посещава училищния психолог, каквито данни по делото обаче няма. Не се установява нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6 АПК. С оспорената в настоящото производство заповед нито се цели, нито фактически ще бъдат засегнати права на жалбоподателя в степен по-голяма от необходимото за изпълнение на законово установените правомощия на административния орган. При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК и по изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Съдът намира за особено важно да отбележи, че въпреки че Ц. С. е непълнолетен, той все още е дете и проблемното му поведение е отговорност както за училището, така и за родителите му. Мерките за превенция и преодоляване на проблемното поведение не следва да бъдат пожелателни, а училището и най-вече семейството му да подкрепят и окуражат ученика реално да ги ползва.

С оглед изхода на спора и своевременно претендираното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски, законният представител на жалбоподателя следва да бъде осъден да му заплати сумата от 613,20 евро, представляваща адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Ц. Р. С., действащ със съгласието на своята майка и законен представител Е. Я. С., против Заповед № 423/17.11.2025 г. на директора на 78 СУ „Х. С.“.

ОСЪЖДА Е. Я. С. да заплати на 78 СУ „Х. С. сумата от 613,20 евро разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: